

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXX. — Wydana i rozesłana dnia 17 sierpnia 1876.

96.

Umowa z dnia 12 grudnia 1875,

pomiędzy monarchią austriacko-węgierską a księstwem Liechtenstein o przedłużenie na rok 1876 traktatu z dnia 23 grudnia 1863 (Dz. u. p. Nr. 47 z r. 1864), tyczącego się dalszego trwania związku cłowego i podatkowego.

(Zawarta w Wiedniu dnia 12 grudnia 1875, ratyfikowana przez Jego e. i k. Apostolską Mość w Budapeszcie dnia 24 maja. 1876 a ratyfikacyje wzajemne wymienione dnia 30 czerwca 1876.)

My Franciszek Józef Pierwszy, z Bożej Dąski Cesarz Austryacki:

Król Węgierski, Król Czeski, Dalmatyński, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Areksiążę Austryacki; Wielki Książę Krakowski; Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górnego i Dolnego Śląska; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Marmabia Morawski; uksiążęcony hrabia na Habsburgu i Tyrolu, itd. itd. itd.

wiadomo czynimy i oznajmujemy niniejszym:

Gdy pomiędzy pełnomocnikiem Naszym a pełnomocnikiem udzielnego Liechtensteinskiego, w przedmiocie odnowienia związku cłowego i podatkowego, w roku 1852 zawartego i stósownie do traktatu z dnia 23 grudnia 1863, przedłużonego a który w skutek wypowiedzenia kończy się z dniem 31 grudnia 1875, zawarty i podpisany został w Wiedniu dnia 12 grudnia 1875, traktat z dwóch artykułów składający się, który opiewa dosłownie jak następuje:

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd. i Król apostolski węgierski z jednej strony, i

Jego księcia Mośc Księże udzielny Liechtensteinski z drugiej strony,

zarządzili rokowania w celu odnowienia związku cłowego i podatkowego, w roku 1852 zawartego i stosownie do traktatu z dnia 23 grudnia 1863, przedłużonego, a który w skutek wypowiedzenia kończy się z dniem 31 grudnia roku bieżącego, i mianowali do tego Swoimi pełnomocnikami:

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd. i Król apostolski węgierski:

pana Józefa Barona Schwegela, kawalera orderu św. Szczepana i orderu żelaznej korony trzeciej klasy, c. i k. radce dworu i radce ministerialnego;

Jego księcia Mośc Księże udzielny Liechtensteinski:

pana Klemensa Hrabiego Westphalena,

którzy, przejrzawszy swoje pełnomocnictwa i znalazły takowe w porządku, zgodzili się na następujące postanowienia:

Artykuł I.

Związek podatkowy i cłowy, na dniu 23 grudnia 1863 pomiędzy obiema Stronami kontraktującymi, zawarty, tudzież wszystkie tyczące się go postanowienia obecnie w mocy będące, przedłuża się na rok jeden, a przeto takowy trwać ma do końca 1876 roku.

Gdy obie Strony uznają w ogólności zbawienne skutki tego traktatu a tylko okazała się potrzeba kilku nowych odmian, stosunkom zmienionym odpowiadających, przeto Wysokie Strony kontraktujące zgodziły się, że w ciągu roku 1876 wejdą w rokowania nad pożadaniami zmianami i takowych dokonają.

Artykuł II.

Traktat niniejszy ratyfikowany będzie w Wiedniu przed końcem 1875 roku.

W dowód czego pełnomocnicy Wysokich Stron kontraktujących traktat podpisali i wycisnęli na nim swoje pieczęci.

Wiedeń, dnia 12 grudnia 1875.

(L. S.) Józef Barou **Schwegel** r. w.

(L. S.) Klemens Hr. **Westphalen** r. w.

przeto po rozstrzasknięciu wszystkich postanowień tego traktatu, takowy zatwierdziliśmy i przyrzekamy cesarskiem i królewskiem słowem za siebie i za Naszych następców, że go w całej osnowie wiernie zachować będziemy i zachowywać każemy.

W dowód czego podpisaliśmy własnoręcznie dokument niniejszy i rozkazaliśmy wycisnąć na nim pieczęć Naszą cesarską i królewską.

Działo się w Naszem stołecznem mieście Budapeszcie dnia 24 maja w roku zbawienia 1876, Naszego panowania dwudziestym ósmym.

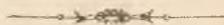
Franciszek Józef r. w.

Andrássy r. w.

Na własne Jego c. i k. Apostolskiej Mości rozkazanie:

Józef Baron **Schwegel r. w.**,
c. i k. radea dworu i radea ministeryalny.

Umowę powyższą, jako przez obie dwie Izby Rady państwa, za- twierdzoną, ogłasza się niniejszym.

Wiedeń, dnia 25 lipca 1876.

Auersperg r. w.

Pretis r. w.

97.

Rozporządzenie ministerstw sprawiedliwości, spraw we- wnętrznych, skarbu i handlu z dnia 28 czerwca 1876,

zaprowadzające system metryczny w ustawach i rozporządzeniach, w których wymienione są pewne odległości, mające służyć za podstawę do wymierzenia podróżnego i milowego, jakież w tych, które zawierają pewne oznaczenia miar i wag w przedmiocie urządzenia więzień, cię- żaru kajdan i oględzin zwłok.

W zastosowaniu się do ustawy z dnia 23 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z roku 1872) i na zasadzie ustawy z dnia 31 marca 1875 (Dz. u. p. Nr. 62) rozporządza się:

§. 1.

Przepis zawarty w §-fie 383 ustawy o postępowaniu karnem z dnia 23 maja 1873 (Dz. u. p. Nr. 119) a tyczący się należności dla świadków, stosuje się, gdy odległość wynosi przeszło 15 kilometrów, — przepis §-fu 25-go ustawy o ukła- daniu list przysięgłych z dnia 23 maja 1873 (Dz. u. p. Nr. 121), tyczący się należności dla przysięgłych i doradców poufnich, gdy odległość wynosi prze- szło 7·5 kilometra, — przepis §-fu 15-go ustawy o ustanowieniu komisji wyko- nawczych z dnia 1 kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 43), tyczący się należności dla doradców poufnich, gdy odległość wynosi przeszło 3·8 kilometra — przepis §-fu 15-go taryfy do ustawy notarialnej z dnia 25 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 75), o należnościach notaryuszów, gdy odległość wynosi przeszło 7·5 kilometra.

§. 2.

Należytość za podróże służbowe, wyznaczona stosownie do §-fu 5-go rozporządzenia o należytościach urzędników, dyurnistów i sług z dnia 3 lipca 1854 (Dz. u. p. Nr. 169) i §-fu 1-go rozporządzenia z dnia 28-go września 1858 (D. u. p. Nr. 166), jeżeli odległość tam i napowrót czyni łącznie mniej niż 15 kilometrów, wynosić będzie za każdego konia, należącego się podług przepisów i za każdy miryameter, 1 zł. 5 $\frac{1}{2}$ ct. wal. austr. — Odległość, za którą powózka nie ma być wynagradzana a która stosownie do rozporządzenia z dnia 3 grudnia 1859 (Dz. u. p. Nr. 221) wynosiła aż do $\frac{1}{2}$ mili, ogranicza się aż do 3·8 kilometra.

Wynagrodzenie za powózkę do podróży komisyjnych liczyć się ma podług ilości miryametrów.

Postanowienie tyczace się milowego i należytości za doręczenie, zawarte w pierwszym ustępie §§-fów 15-go i 21-go rozporządzenia z dnia 3 lipca 1854 (Dz. u. p. Nr. 169) stosować się będzie jeżeli odległość wynosi przeszło 3·8 kilometra. Milowe wynosi $23\frac{1}{2}$ ct. wal. austr. za każdy miryametr drogi tam i napowrót.

Za kawałki drogi, wynoszące mniej niż 2 kilometry, nie placi się żadnego wynagrodzenia, gdy się oblicza drogę stosownie do trzeciego ustępu §-fu 15-go.

§. 3.

Do nowo robionych kajdan dla więźniów stosowane będą w osnowie rozporządzenia z dnia 22 listopada 1855 (Dz. u. p. Nr. 201) następujące wagи i miary:

1. Wagi kajdan:

- a) dla dzieci, kobiet, słabowitych mężczyzn: kajdany pojedyncze na nogi 300 gramów aż do 770 gramów,
kajdany podwójne na nogi 690 gramów aż do 1 kila 40 gramów;
 - b) dla silnych mężczyzn: kajdany pojedyncze na nogi 1 kilo 50 gramów aż do 1 kila 120 gramów,
kajdany podwójne na nogi 2 kila 240 gramów;
2. Długość łańucha wynosi 32 centymetry a przy pętach 48 centymetrów.

§. 4.

Otwór, stosownie do instrukcji sądów karnych z dnia 16 czerwca 1854 (Dz. u. p. Nr. 165, §. 43, L. 3) w pośrodku drzwi więzienia znajdująć się mający, wynosić powinien, gdy nowe otwory takie będą robione, 42 centymetry w kwadrat.

§. 5.

Gdy się zakłada nowe wiezienia i urządzają cele więzienne, stosować należy następujące wymiary w miejsce tych, które przepisane zostały rozporządzeniem z dnia 24 sierpnia 1849 (Dz. u. p. Nr. 376, §§. 2 i 5):

Mur obwodowy powinien mieć najmniej 4 metry wysokości; cela powinna mieć 4 metry długości, 2·5 metra szerokości, 3·5 metra wysokości.

Okno umieszczone być powinno zwyczajnie w odległości 2 metrów od podłogi.

§. 6.

Odległość 1 aż do $1\frac{1}{2}$ cala, w rozporządzeniu z dnia 28 stycznia 1855 (Dz. u. p. Nr. 26, §. 77), o sądowych oględzinach zwłok, przytoczona, wynosić ma 27 milimetrów aż do 40 milimetrów.

Odnośnie do przepisu §-fu 113-go mieć należy w pogotowiu wagę talerzykową z ciężarkami aż do 5 kilo.

§. 7.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocą obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Lasser r. w. **Glaser** r. w. **Chlumecky** r. w. **Pretis** r. w.

98.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministerstwami handlu i skarbu z d. 7 lipca 1875, tyczące się zamiany ilości dawnych miar i wag podanych w rozporządzeniu kancelaryi nadwornej z dnia 30 kwietnia 1840, L. 10259, o urządzeniu wozów.

Na zasadzie ustawy z dnia 23 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z roku 1872), którą zaprowadzony został nowy Porządek miar i wag, tudzież ustawy z dnia 31 marca 1875 (Dz. u. p. Nr. 62), o zamianie ilości miar i wag, przytoczonych w przepisach ustawowych, obecnie obowiązujących, na miary i wagi metryczne, rozporządza się co następuje:

Ilości miar i wag, przytocone w §§-fach 1, 3 i 5 rozporządzenia kancelaryi nadwornej z dnia 30 kwietnia 1840, L. 10259 o urządzeniu wozów, zmieniają się jak następuje:

W §-fie 1-ym, według którego szerokość wozów ciężarowych nie powinna wynosić więcej nad 9 stóp wiedeńskich, przyjmuje się zamiast tych 9 stóp wiedeńskich, trzy metry.

W §-fie 3-cim, według którego ciężar ładunku wozów, na kołach, mających dzwona węższe niż 6 cali, jeśli są dwukołowe, nie ma wynosić więcej niż 30 cettnarów wiedeńskich, a jeśli czterokołowe, więcej niż 60 cettnarów wiedeńskich, wozy zaś, gdy dzwona kół mają 6 cali wiedeńskich szerokości uwolnione są od połowy myta, zamienia się szerokość dzwon z 6 cali wiedeńskich na 16 centymetrów, ciężar zaś ładunku z 30 cettnarów na 16·8 cettara metrycznego a z 60 cettnarów na 33·6 cettara metrycznego.

W §-fie 5-tym, według którego używanie przyrządu do hamowania kół, zrobionych z dzwon, mających mniej niż 6 cali szerokości, w celu powstrzymania ich nieprzerwanego toczenia się, jeśli się nie używa hamulca, jest zabronione, zamienia się wyznaczone tu 6 cali na 16 centymetrów.

Lasser r. w

99.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministerstwem handlu, ministerstwem wojny państwa i ministerstwem Obrony krajowej z d. 7 lipca 1876,

tyczące się zamiany ilości dawnych miar i wag przytoczonych w rozporządzeniu kancelaryi nadwornej z dnia 28 kwietnia 1848, L. 12242 o zakładaniu składów amunicji i prochowni pokojowych.

Na zasadzie ustaw z dnia 23 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z roku 1872) i z dnia 31 marca 1875 (Dz. u. p. Nr. 62), rozporządza się co następuje:

Przepis kancelaryi nadwornej z dnia 28 kwietnia 1848, L. 12242 o zakładaniu składów amunicji i prochowni pokojowych wydany na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 12 kwietnia 1848, zarządzający aby odległość ich od budynków mieszkalnych wynosiła najmniej 400 sążni, zmienia się w ten sposób, że takowa wynosić ma normalnie najmniej 760 metrów.

Odnośnie do przepisu tegoż rozporządzenia kancelaryi nadwornej, stanowiącego, aby składy do sprzedaży, o ile takowe zawierają nie więcej nad 50 centuarów prochu, były oddalone o 200 sążni, stanowi się aby odległość wynosiła 380 metrów, a wielkość zapasu ustanowiona na 50 centnarów, zmienia się na 28 centnarów metrycznych.

Lasser r. w.

100.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministerstwem handlu z dnia 7 lipca 1876,

tyczące się zamiany ilości miar dawnych przytoczonych w rozporządzeniu cesarskiem z dnia 3 stycznia 1851 (Dz. u. p. Nr. 16) o zgartywaniu śniegu.

Na zasadzie ustaw z dnia 23 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z roku 1872) i z dnia 31 marca 1875 (Dz. u. p. Nr. 62), rozporządza się:

W §-ie 2-gim rozporządzenia cesarskiego z dnia 3 stycznia 1851 (Dz. u. p. Nr. 16), według którego obowiązek zgartywania śniegu cieży na tych gminach, przez których obręb gościniec przechodzi, lub które oddalone są od gościnka nie więcej jak o dwie mile, zmienia się tę odległość dwumilową na 15 kilometrów.

Lasser r. w.

101.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministerstwem handlu i sprawiedliwości z dnia 7 lipca 1876,

tyczące się zamiany dawnego oznaczenia odległości w ustawie z dnia 15 listopada 1867 (Dz. u. p. Nr. 135) o prawie zgromadzania się.

Na zasadzie ustaw z dnia 23 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z roku 1872) i z dnia 31 marca 1875 (Dz. u. p. Nr. 62), rozporządza się:

W §-cie 7 ustawy z dnia 15 listopada 1867 (D. u. p. N. 135) o prawie zgromadzania się, według którego, gdy Rada państwa lub Sejm krajowy są zgromadzone, nie wolno pozwalać na odbywanie zgromadzeń pod gołem niebem w miejscu ich siedziby i w obwodzie o promieniu 5 milowym, zamienia się tą odległość pięciu mil na 38 kilometrów.

Lasser r. w.

102.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministerstwami handlu i sprawiedliwości z d.

7 lipca 1876,

tyczące się zamiany dawnego oznaczenia odległości w ustawie prasowej z dnia 17 grudnia 1862
(Dz. u. p. Nr. 62 z roku 1863).

Na zasadzie ustaw z dnia 23 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z roku 1862) i z dnia 31 marca 1875 (Dz. u. p. Nr. 62) rozporządza się:

W §-cie 14 ustawy prasowej z dnia 17 grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 6 z roku 1863), w którym wyznaczona jest wysokość kaucji dla druków peryodycznych, wychodzących w Wiedniu lub w okolicy to jest w odległości aż do dwóch mil, jakoteż w innych miejscowościach i ich okolicy, zamienia się tą odległość dwie mile na 15 kilometrów.

Lasser r. w.

103.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 12 lipca 1876,

tyczące się przyłączenia gminy Auber do okręgu sądu powiatowego sesańskiego w Gorycyi.

Na zasadzie ustawy z dnia 11 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) oddziela się gminę Auber od okręgu sądu powiatowego komeńskiego i przyłącza ją do okręgu sądu powiatowego sessańskiego.

Rozporządzenie to nabywa mocy od dnia 1 października 1876.

Glaser r. w.

104.

Obwieszczenie ministerstwa handlu z dnia 25 lipca 1876.

o przyjmowaniu do sprawdzania i cechowania miar drewnianych do płynów, po 100 litrów pojemności, mających, a służących do mierzenia moszczu winnego i owocowego.

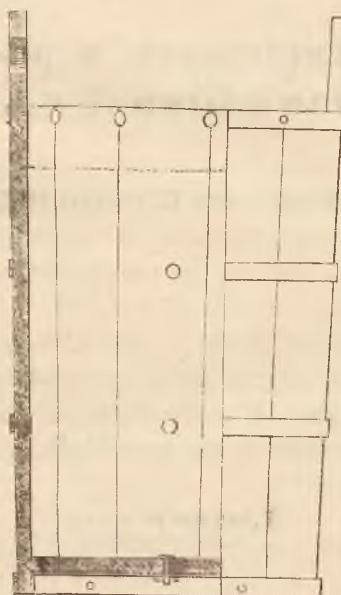
W zastosowaniu się do ustaw z dnia 23 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z roku 1872) podaje się do publicznej wiadomości przepisy poniżej zamieszczone o przyjmowaniu do sprawdzania i cechowania miar drewnianych do płynów, po 100 litrów pojemności, mających, przez e. k. Komisją główną miar i wag, wydane, nadmieniając, że w obrocie publicznym miar tych wolno używać tylko do mierzenia moszczu winnego i owocowego.

Chlumecky r. w.

Przepisy

o konstrukcji i sprawdzaniu miar drewnianych do płynów, po 100 litrów pojemności, mających, a służących do mierzenia moszczu winnego i owocowego.

Materiał, kształt i oznaczenie.

Robi się miarę z twardego drzewa, z klepek, w kształcie obok wyobrażonym, dając jej następujące wymiary:

Średnica góra 480 milimetrów,
" dolna 432 milimetry.

Odległość pionowa od górnego brzegu aż do dna . 720 milimetrów

Wysokość powierzchni płynu, odpowiadająca pojemności 100 litrów, oznaczyć się ma dwoma znakami (gwoździe płaskie lub klamerki), leżącemi naprzeciwko siebie w kierunku średnicy. Odległość pionowa, wyżej podana, jest tak obliczona, że gdy naczynie jest właściwie napełnione, odległość powierzchni płynu od górnego brzegu wynosi prawie 100 milimetrów.

Celem ułatwienia wyrobu pozwala się aby średnice tej miary były nieco większe lub mniejsze od obliczonych powyżej, aż do 15 milimetrów.

Oznacza się miarę wypaleniem znaku: 1 H (t. j. 1 hektolitr), a tuż pod nim wyrazu: MOST (moszcz).

Konstrukcja.

Klepki, które najmniej 25 milimetrów grubości mieć powinny, przymocowane być mają na każdej fudze do górnej obręczy żelaznymi nitami, mającemi główki płaskie średnicy 20 milimetrów, w taki sposób, ażeby główka nitu znajdowała się wewnętrznie.

Podobnież wątory czterech klepek, które to wątory 40 milimetrów długości mieć powinny, połączone być mają z obręczą dolną w taki sposób, ażeby ich cztery nity łącznie z dwoma znajdująjącymi się na końcach szyny dolnej, tworzyły sześciokąt foremny.

Dno, które powinno być dostatecznej grubości i mieć tak wewnętrzną jak i zewnętrzną powierzchnią, wygładzoną, zaopatrzyć należy dwoma szynami, po chylonemi do spojeń dag pod 45° .

Szyny te, mające 25 milimetrów szerokości a najmniej $1\frac{1}{2}$ milimetra grubości, kończą się z szerokością obręczy dolnej na nie wcisniętej, z którą połączone być powinny nitami na wskrós przechodzącymi.

Oprócz tego każda szyna przymocowana być powinna do dna 8 gwoździami, mającemi główki płaskie o średnicy 8 milimetrów, w równej od siebie odległości wbitemi i tak, iżby wewnętrz widać było końce z drzewa wystające i zagięte. Nadto przez środek dna przechodzi nit, wbity od wewnętrz, z główką 25 milimetrów średnicy mającą, którego drugi koniec znitowany być powinien z obydwiema przecinającymi szynami (jak u hektolitra do rzeczy sypkich).

W celu zapobieżenia ile możności utrącaniu się wątorów, takowe obwiezione być jeszcze powinny od strony wewnętrznej obręczą żelazną, $1\frac{1}{2}$ milimetra grubości mającą i połączoną zapomocą 6 nitów z obręczą dolną.

Oprócz obręczy dolnej i górnej, których brzegi zewnętrzne schodzić się powinny z powierzchnią górnego i dolnego brzegu klepek, wbić jeszcze potrzeba dwie obręcze i spoić takowe z klepkami za pomocą 4 takich samych nitów, jakich użyto w celu przymocowania klepek do górnej i dolnej obręczy, w równej od siebie odległości umieszczonych. Obręcze te powinny mieć najmniej 30 milimetrów szerokości a najmniej $1\frac{1}{2}$ milimetra grubości.

Miara zaopatrzona być może w rękojści żelazne przymocowane w taki sam sposób jak u większych miar do rzeczy sypkich, albo też rękojści te stanowić mogą dwie klepki, na przeciwko siebie w kierunku średnicy, leżące, po nad górnym brzegu stosownie wystające (jak widać na figurze), z przewierconymi okrągłemi dziurami w które wtyka się drążek.

Sprawdzanie i granica błędów.

Sprawdza się podług przepisu instrukcyj.

Cechuje się na zewnętrznej powierzchni dna, tudzież na zewnętrznej ścianie miary, ale tylko wtedy, gdy pojemność rzeczywista nie różni się od właściwej o więcej lub mniej niż 0,5 litrów.

Opłata za sprawdzanie.

Za sprawdzanie opłaca się:

A. Za sprawdzenie i cechowanie	60 et.
B. Za sprawdzenie bez cechowania	30 "

Wiedeń, dnia 25 lipca 1876.

C. k. Komisja główna miar i wag:

Herr r. w.

105.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministerstwami handlu i skarbu z dnia

31 lipca 1876,

tyczące się zamiany oznaczeń, przytoczonych w ustawie z dnia 19 marca 1874 (Dz. u. p. Nr. 22) i w ustawie z dnia 11 marca 1875 (Dz. u. p. Nr. 23) o wymiarze kosztów podróży członków Izby poselskiej i delegacyj Rady państwa.

Na zasadzie ustaw z dnia 23 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z roku 1872) i z dnia 31 marca 1875 (Dz. u. p. Nr. 62), rozporządza się:

W §-cie 1-ym ustaw z dnia 19 marca 1874 (Dz. u. p. Nr. 22) i z dnia 11 marca 1875 (Dz. u. p. Nr. 23) o kosztach podróży członków Izby poselskiej i delegacyj Rady państwa, według którego takowi pobierać mają tytułem wynagrodzenia tychże kosztów po jednemu złotemu wal. austriackiemu za każdą milę drogi tam i napowrót, przyjmuje się w miejsce mili jeden myriametr i podwyższa odpowiednio kwotę wynagrodzenia z jednego złotego na jeden złoty 32 centy.

Lasser r. w.

Rozporządzenie ministra spraw wewnętrznych z dnia 2 sierpnia 1876,

tyczące się umowy między monarchią austriacko-węgierską a Włochami, w przedmiocie odsyłania do ojczyzny podrzutków, z Tryestu do prowincji weneckich lub prowincji Mantuy i odwrotnie.

C. k. Rząd krajów w Radzie państwa, reprezentowanych i Rząd królestwa włoskiego, wymieniwszy jednobarzmiące deklaracje ministerialne, jedna z dnia 30 maja, a druga z dnia 20 czerwca 1876, w przedmiocie odsyłania do ojczyzny podrzutków, z Tryestu do prowincji weneckich lub prowincji Mantuy i odwrotnie, zgodziły się na następujące postanowienia, uchwalone przez radę miejską tryestyńską, jako sejm krajowy, zgromadzoną, na posiedzeniu z dnia 13 kwietnia 1876.

Artykuł 1.

Rząd Jego c. i k. Apostolskiej Mości zobowiązuje się mieć staranie o odsyłanie do ojczyzny podrzutków, do Tryestu przynależnych a w zakładach prowincji weneckich lub prowincji Mantuy, umieszczonych.

Natomiast Rząd Najjaśniejszego króla włoskiego zobowiązuje się mieć staranie o odesłanie do ojczyzny podrzutków, do prowincji weneckich lub do prowincji Mantuy przynależnych, umieszczonych w domu podrzutków w Tryeście.

Artykuł 2.

Podrzutki obu stron odsyłane będą do ojczyzny dopiero po sześciu tygodniowym pobycie w zakładach i pod warunkiem, że mogą być przewiezione bez niebezpieczeństwa, że szczepienie ospy z dobrym skutkiem przebyły i że krajowość ich została należycie stwierdzona.

Artykuł 3.

Podrzutki oddawane będą w domu podrzutków w Udine, któremu koszta tymczasowego przyjęcia będą zwracane.

Artykuł 4.

Koszta te zwracać będzie każda Strona za dzieci swego własnego kraju; mianowicie Rząd austriacki za podrzutki przynależne do Tryestu, a Rząd włoski za te które przynależą do prowincji weneckich lub do prowincji Mantuy.

Artykuł 5.

Rząd Jego c. i k. Apostolskiej Mości ponosić będzie koszta podróży podrzutków weneckich i mantuańskich z Tryestu do Udine i koszta podróży podrzutków do Tryestu przynależnych z Udine do Tryestu.

Artykuł 6.

W przedmiocie odsyłania dzieci do ojczyzny, municipalność Tryestu i prefektury królestwa włoskiego weneckie i mantuańskie znosić się będą ze sobą bezpośrednio.

Artykuł 7.

Rozumie się samo przez sie że umowa niniejsza nie zmienia dawniejszych umów w przedmiocie bezpłatnego pielęgnowania na wzajem podrzutków do jednego Państwa przynależnych a w zakładach drugiego, umieszczonych.

Umowa niniejsza nabywa moc od dnia 1 lipca 1876.

Lasser r. w.

107.

Obwieszczenie ministerstwa handlu z dnia 8 sierpnia 1876, którem podaje się do wiadomości przepisy dodatkowe do Porządku sprawdzania miar i wag tudzież do taryfy opłat za sprawdzanie z dnia 19 grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171).

W zastosowaniu się do ustawy z dnia 23 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 162 z r. 1872), tyczącej się nowego Porządku miar i wag, tudzież ustawy z dnia 24 marca 1876 (Dz. u. p. Nr. 50), w przedmiocie zmiany niektórych przepisów Porządku miar i wag z dnia 23 lipca 1871, podają się do wiadomości publicznej następujące przepisy dodatkowe do Porządku sprawdzania miar i wag, tudzież do taryfy opłat za sprawdzanie z dnia 19 grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171), wydane przez c. k. Komisją główną miar i wag.

Chlumecky r. w.

Dodatek trzeci do Porządku sprawdzania miar i wag

z dnia 19 grudnia 1872.

Do §§-6w 5—9 i 11.

I. O dozwolonych miarach do oleju.

Przyjmowane będą do sprawdzania i cechowania osobne miary do olejów, w handlu detailicznym używać się mające, na 1, 0·5, 0·2, 0·1, 0·05 i 0·02 litra.

Jeżeliby to potrzebom krajowym odpowiadało, miary te używanie być mogą także do mierzenia mleka.

W przedmiocie wyrobu i sprawdzania miar tych obowiązują następujące przepisy:

Oznaczenie.

Znak ma być wyraźny, wycięnięty lub wybitny i oznaczać ma powyższe ilości z przyaniem słowa Litr albo głoski L. a części ułamkowe wyrażone być powinny tylko zapomocą ułamków dziesiętnych.

Kształt.

Miary te robione być powinny, jak miary do strychowania, w kształcie walca, którego wysokość jest dwa razy większa od średnicy.

Wymiary rozmaitych miar, w milimetrach wyrażone, są więc następujące:

Wielkość miary	średnicy	obliczone wymiary	wysokości
1 L.	86·0	172·1 mm	
0·5 "	68·3	136·5 "	
0·2 "	50·3	100·6 "	
0·1 "	39·9	79·8 "	
0·05 "	31·7	63·4 "	
0·02 "	23·4	46·7 "	

Aby wyrob tych miar ułatwić, pozwala się aby średnice były nieco większe lub mniejsze od podanych powyżej, różnice jednak u miar od 1 litra aż do 0·2 litra nie powinny przenosić 2 milimetry, u mniejszych, 1 milimetr.

Konstrukcja i inne własności.

Na miary do oleju używać wolno tylko blachy żelaznej doskonale pobiciołonej i takowa powinna być dostatecznej grubości, ażeby wytrzymywała należycie wpływą którym w użyciu ma podlegać. Do lutowania używać wolno tylko cyny zupełnie czystej.

Miary te różnią się od zwykłych miar do płynów tem, że z powodu snadniejszego wylewania się olejów, nie są wzmacnione u dołu obrączką i że zamiast górnej obrączki jest tylko obrąbek u miar na 1 litr, 15 milimetrów, u miar na 0·5 i 0·2 litra, 10 milimetrów a u mniejszych 8 milimetrów szerokości mający, utworzony tym sposobem, że się blachę u góry najprzód na szerokość 2 milimetrów a potem drugi raz, stosownie do rozmaitych wielkości miary na zewnątrz wywija i zbija mocno z zewnętrzna ścianą naczynia.

Obrąbek ten przeznaczony jest zarazem do wybiecia na nim cechy, przeto 2 guzki cynowe nie są potrzebne w miarach do oleju.

Dolny brzeg miar do oleju wystawać ma ponad dolną powierzchnią dna, które zrobione być powinno tak jak w zwykłych miarach do płynów, tylko o 2 milimetry.

Ponieważ miary do oleju napelniają się tylko przez zanurzenie, przeto zamiast zwykłego uszka, daje się im tylko tak zwane zawiesnik, zrobiony z paska blaszanego, do naczynia przylutowanego, dostatecznej długości, z górnym końcem w kształcie haka, zakrzywionego, z zagiętemi brzegami.

Na tych hakach wybija rzemieślnik swój znak; tam, gdzie są do miary przylutowane, powinny być tuż pod brzegiem na 3 aż do 4 milimetrów pod kątem prostym odgięte.

Sprawdzanie i granice błędów.

Pojemność rzeczywista miar do olejów nie powinna być ani większą ani mniejszą od właściwej niż

u miar na 1 litr o	1/400	pojemności właściwej
u miar na 0·5 i 0·2 litra o	1/200	" " "
u mniejszych o	1/100	" " "

Cechowanie.

Cechę wybija się na obrąbku wzmacniającym górny brzeg miary.

Do §§-ów 5—9 i 11.

II. O kształcie i materyale miar metalowych do płynów na 5, 10, 20 i 50 litrów.

Miary metalowe do płynów, po 5, 10, 20 i 50 litrów pojemności, wyrabiane być mogą nietylko w kształcie przepisany w drugim dodatku do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19 grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 17 z roku 1875) lecz także w kształcie stożka.

Gdy są stożkowe, mogą być zrobione z blachy żelaznej, doskonale pobielonej, lub z miedzianej a w tym ostatnim przypadku powinny być wewnątrz całe i dobrze, czystą cyną pobielone.

Będą miały następujące wymiary w milimetmach:

	5 L.	10 L.	20 L.	50 L.
Średnica dolna	200	250	320	430
górna	100	125	160	215
wysokość pionowa od górnego brzegu do dna	282	363	440	606

przy czem powierzchnia płynu, gdy naczynie zostanie właściwie napełnione, będzie oddalona od górnego brzegu o 20, 25, 30 i 35 milimetrów.

Celem ułatwienia wyrobu tych miar pozwala się aby średnice były nieco większe lub mniejsze od wymiarów powyżej obliczonych, aż do 3 od sta i odległość powierzchni płynu od górnego brzegu gdy naczynie jest właściwie napełnione, wynosić może w miarach na 5 i 10 litrów: 10 aż do 30 milimetrów, w miarach na 20 i 50 litrów: 20 aż do 50 milimetrów.

Brzegi naczynia, górny i dolny, wzmacnione być powinny rąbkiem, mającym 15 aż do 30 milimetrów szerokości. — Zresztą pod względem konstrukcji, oznaczenia, jakoteż granicy błędów stosować tu należy te przepisy, które tyczą się miar metalowych walcowych, tej samej wielkości, opatrzonych wyższą szyjką.

Cechuje się tam gdzie językki są przynitowane, tudzież na kroplach cynowych umieszczonych na spojeniu dna z ścianą boczną w dwóch miejscach, naprzeciwko siebie w kierunku średnicy.

Do §-ów 19, 21, 22 i 23.

0 dozwolonych ciężarkach handlowych z lanego żelaza na 50 kilogramów.

Będą przyjmowane do sprawdzania i cechowania ciężarki handlowe z lanego żelaza na 50 kilogramów. Znak ich: 50 K. wylany być powinien pismem wkładem na górnej powierzchni.

Ciężarki te robione być mają w tym kształcie, który przepisany jest w §-ie 21 Porządku sprawdzania z dnia 19 grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171) dla ciężarków handlowych na 20, 10 i 5 kilogramów. Przyjmując ciężar gatunkowy żelaza lanego = 7·1, wymiary będą następujące:

	Milimetrów
Wysokość całkowita	217·2
" aż do płaszczyzny na której stoi mały stożek	181·0
" małego stożka i połkolistej nasady	36·2
Średnica postawy dolnej	217·2
" górnej powierzchni	206·3
" wyciętego stożka od dołu	85·0
" " " " góry	103·1

Średnica małego stożka od dołu	59·7
" " " " góry	41·6
Wewnętrzna średnica ucha	22·0
Grubość ucha	8·0
Szerokość ucha	22·0
Wewnętrzna średnica pierścienia	78·0
Grubość pierścienia	16·0

Co się tyczy innych własności zastosowane być powinny do ciężarków z lanego żelaza na 50 kilogramów, przepisy podane w §-ie 22-gim Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19 grudnia 1872 dla ciężarków handlowych z lanego żelaza na 20, 10 i 5 K. Co do wielkości wydłużenia na materyał wyrównywający, sztuka na 50 kilogramów ma być odlana lżejsza najwięcej o 300 gramów a najmniej o 120 gramów niż sztuka pełna ciężaru prawidłowego tej samej wielkości.

Ciężarki handlowe na 50 K. różnić się mogą od prawidłowych najwięcej o 5 gramów i mogą być tylko za wielkie.

Do §§-ów 41—45.

O dozwoleniu gazomierzów suchych.

Będą przyjmowane do sprawdzania i ciechowania także gazomierze zwane suchymi, w których mierzy się gaz zapomocą systemu komórek z ruchomemi ścianami (przyrządów na kształt miecha), zamkniętych w puzdrze, zupełnie gazu nieprzepuszczającym. Ponad komórkami gdzie się mierzy jest miejsce oddzielne, w którym przenosi się ruch powrotny ścian na suwacza i rachmistrza.

Oznaczenie i własności gazomierzy suchych.

Od każdego gazomierza suchego, który ma być sprawdzony, wymaga się:

- aby podawał ilość gazu w metrach sześciennych i aby to było wyraźnie oznaczone na rachmistrzu;
- aby na nim było wyrażone nazwisko i miejsce zamieszkania fabrykanta tutież liczba fabryczna;
- aby miejsce którym gaz wchodzi i którym uchodzi było oznaczone;
- aby skórki z których komórki wewnętrzne są zrobione, nie przepuszczały weale gazu i aby suwacze dokładnie przystawały;
- aby na gazomierzu podana była suma przestrzeni gdzie się mierzy, których jest zawsze dwa razy więcej niż miechów czyli komórek wewnętrznych, przy ciśnieniu gazu odpowiadającym słupowi wodnemu 40^{mm} wysokości w formie: $J = \dots$. Liter, jakotęż największa objętość gazu, którą tenże w jednej godzinie ma przypuszczać w formie: $V = \dots$. Kub. Metr.
- aby bez uszkodzenia cechy, później wybrać się mającej, nie można było dostać do rachmistrza, i aby każda jego tarcza oznaczona była tylko liczbami, podającymi w metrach sześciennych mierzoną ilość gazu; nadto musi znajdować się przyrząd, którymby można mierzyć małe części objętości przepuszczonego gazu, aż do tak drobnej ilości, jaka jest potrzebna do dokładnego oznaczenia błędu, jaki może zachodzi.

Nie wymaga się aby w gazomierzach suchych znajdowała się skazówka wahadłowa.

Cechowanie i granica błędów.

Gazomierze suche cechować wolno tylko wtedy, jeżeli różnica ilości gazu podanych przez rachmistrza od ilości gazu rzeczywiście przepuszczonych wynosi najwięcej dwa od sta za wiele albo za mało.

Cechuje się kilkakrotnem wycieśnięciem cechy w taki sposób, aby nie można było dostąpić bez uszkodzenia cechy ani do rachmistrza ani do przestrzeni gdzie się mierzy.

Dodatek trzeci do Taryfy opłat za sprawdzanie

z dnia 19 grudnia 1872.

Do II. Miary do płynów.

Zaprowadzenie i cechowanie miar do oleju, jakotęż za sprawdzanie ich bez cechowania liczone być mają te same opłaty które w taryfie opłat za sprawdzanie z dnia 19 grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171) i w pierwszym Dodatku do tej taryfy z dnia 18 lipca 1874 (Dz. u. p. Nr. 110) są ustanowione.

Do V. Ciężarki.

Od ciężarków handlowych na 50 kilogramów liczone być mają następujące opłaty:

A. Za sprawdzanie i cechowanie	40 ct.
B. " " bez cechowania	20 "

Do VIII. Gazomierze.

Gdy się sprawdza gazomierze suche, opłaty ustanowione w dokumencie A i B ustępu VIII dla gazomierzy mokrych, liczone być mają podwójnie. Opłaty ustanowione w kolumnie C, odpadają.

C. k. Komisja główna miar i wag:

Herr r. w.

108.

Obwieszczenie ministerstwa handlu z dnia 8 sierpnia 1876, jako Rząd nabył c. k. uprzywilejowaną kolej dniestrzańską.

Gdy na zasadzie ustawy z dnia 18 marca 1876 (Dz. u. p. Nr. 48), stosownie do umowy z dnia 29 kwietnia 1876 pomiędzy c. k. ministerstwem skarbu i c. k. ministerstwem handlu w zastępstwie c. k. Skarbu z jednej strony a c. k. uprzywilejowaną koleją dniestrzańską jakotęż kuratorem sądownie ustanowionym do obrony praw służących posiadaczom obligacji z prawem pierwszeństwa rzeczowej spółki kolei, z drugiej strony, linie c. k. uprzywilejowanej kolej dniestrzańskiej, w księdze dla kolei żelaznych u c. k. sądu krajowego lwowskiego zahipotekowane a w szczególności linia główna z Chyrowa do Stryja z odnogą z Dro-

hobyczy do Borysławia z wszystkimi ruchomościami i nieruchomościami tudzież prawami koncesją nadanymi i skądnad wynikającymi, przeszły na c. k. Rząd w którego imieniu od dnia 1 maja 1876 Pierwsza spółka kolej żelaznych węgiersko-galicyjskich w moc umowy z dnia 10 kwietnia 1876 ruch na rzeczonych kolejach utrzymuje, przeto w skutek Najwyższego postanowienia z dnia 25 kwietnia 1876 dokument koncesji z dnia 5 września 1870 (Dz. u. p. Nr. 135) traci moc obowiązującą.

Chlumecky r. w.

109.

Rozporządzenie ministra spraw wewnętrznych z dnia 11 sierpnia 1876,

tyczące się rozpoczęcia czynności urzędowych przez nowo ustanowioną c. k. Dyrekcyą policyi w Gradeu.

Nowo ustanowiona w Gradeu c. k. Dyrekcyą policyi rozpocznie czynności urzędowe od dnia 1 września 1876.

Lasser r. w.